

[Undervisningsministeren]

af en artikel i Aalborg Stiftstidende har givet til bladet den 24. november 1986, vil man gøre et fornyet forsøg på at forlige parterne og bøje synspunkterne mod hinanden.

På denne baggrund finder jeg, at direktoratets handlemåde stemmer helt overens med de principper, der er fastlagt i Byggestyrelsens cirkulære, og jeg finder intet grundlag for at bede direktoratet om at ændre arbejdsstil.

Spm. nr. S 293

Til *arbejdsministeren* (24/11 86) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor man i Danmark ikke er i stand til at overvåge en grænseværdi, der er lavere end 0,3 fibre/cm³, og samtidig dokumentere, hvordan man i England (fra 1984) og i USA (fra 1986) overvåger en grænseværdi på 0,2 fibre/cm³, det vil sige, hvilke prøveopsamlings- og analysemetoder man anvender i disse lande?«

Begrundelse

Det forekommer helt mærkværdigt, at Arbejdstilsynet i bilag 8 til »Handlingsplan for et asbestfrit Danmark« oplyser, at det kun er muligt at overvåge en grænseværdi på 0,3 fibre/cm³.

Allerede i Revised Recommended Asbestos Standard fra NIOSH, US Dept. of Health, Education and Welfare, foreslås i 1976, at grænseværdien nedsættes til 0,1 fiber/cm³, da denne grænseværdi er den laveste, der kan måles på dette tidspunkt med lysoptisk mikroskopi.

Man fristes til at spørge sig selv, om måleteknikken er blevet forringet siden 1976.

I Danmark har vi i øvrigt haft en grænseværdi for blå asbest på 0,1 fiber/cm³, og nu rejser spørgsmålet sig jo, om Arbejdstilsynet heller ikke mente, at man i virkeligheden kunne overvåge denne.

Foreløbigt svar (1/12 86):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg har anmodet Direktoratet for Arbejdstilsynet om en udtalelse om spørgsmålet.

Da spørgsmålet henviser til bl.a. amerikanske prøveopsamlings- og analysemetoder, har Arbejdstilsynet, forinden udtalelsen kan afgi-

ves, fundet det nødvendigt at indhente en række oplysninger fra det amerikanske arbejdstilsyn.

Jeg vil vende tilbage til spørgsmålet, når disse oplysninger og Arbejdstilsynets udtalelse foreligger.

Spm. nr. S 296

Til *justitsministeren* (24/11 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvorfor foregår der ikke en vurdering af nybyggede skibe, der, inden de sættes i vandet, kan fortælle, om skibene er handelsskibe og ikke skibe, der kommer ind under våbenloven, så der ved salg af skibene spares tid og unødigt bueraukrati, hvorved en handel mistes?«

Svar (28/11 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter våbenlovens § 6, stk. 1, nr. 3, er det forbudt uden tilladelse fra Justitsministeriet i hvert enkelt tilfælde at udføre materiel til blandt andet søkrig.

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål nr. S 191, afhænger det af en konkret vurdering, hvorvidt et skib er omfattet af denne bestemmelse i våbenloven. I denne vurdering indgår blandt andet skibets fysiske indretning m.v., herunder konstruktion, armering, udstyr og eventuelle særlige militære specifikationer. Endelig indgår den anvendelse, som skibet sælges til, med en vis vægt i den samlede vurdering.

Det vil således ikke i alle tilfælde på forhånd være muligt at tage stilling til, om et skib er omfattet af våbenlovens bestemmelse.

Spm. nr. S 297

Til *justitsministeren* (24/11 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvad har ministeriet foretaget for at vurdere, om Mercandias skibe hører under våbenloven?«

Begrundelse

Der henvises til ministeriets svar af 10. november 1986 på spørgsmål nr. S 191.